

**FULL DE RUTA
2020-2021**

assemblea

ÍNDEX

1. Introducció	3
2. Objectius estratègics	4
2.1. Reforçament de l'Assemblea	4
2.2. Lideratge	4
2.3. Unitat d'acció independentista	5
3. Línies d'acció estratègica	5
3.1. Acció política	6
3.1.1. Societat civil	6
3.1.2. Partits polítics	6
3.1.3. Processos participatius	7
3.2. Acció Judicial	7
3.3. Lluita no violenta	7
3.3.1. Mobilització	7
3.3.2. Eines de País	7
3.4. Argumentari per la independència	7
3.5. Internacionalització del conflicte	8
3.6. Consell per la República Catalana	8
3.7. Model de país	8
3.7.1. Igualtat de drets i d'oportunitats	8
3.7.2. Sostenibilitat mediambiental i ecologisme	9
3.7.3. Polítiques socials	9
3.7.4. País d'acollida	9
3.8. Fer créixer l'Assemblea	9
3.8.1. Assemblees de Base	9
3.8.2. Finançament de l'entitat	9
3.9. Països Catalans	9

FULL DE RUTA

2020-2021

1. INTRODUCCIÓ

Des de la seva fundació, l'Assemblea Nacional Catalana, amb l'objectiu de guiar l'acció de l'entitat per a la consecució d'un Estat català independent per vies pacífiques i democràtiques, ha aprovat un Full de Ruta a la seva Assemblea General Ordinària anual. Prèvia consulta a les bases, els fulls de ruta són necessàriament adaptatius, per tal com tenen en compte el context polític canviant. Així mateix, beuen dels aprenentatges de l'acció política de l'entitat, de manera que reforcen aquells elements que han funcionat i incorporen nous projectes i accions.

La injusta sentència del procés ha marcat un abans i un després en la relació de l'Estat espanyol amb la ciutadania de Catalunya. Les penes duríssimes, que van dels 9 als 13 anys de presó, imposades a la Presidenta del Parlament, a una gran part del govern legítim de la Generalitat del 2015-2017 i als líders de les entitats de la societat civil, Assemblea i Òmnium Cultural, per un estat que ha demostrat el seu caràcter antidemocràtic en innumerable ocasions, tot i que esperades, van causar una commoció social molt important.

La maquinària repressiva de l'Estat espanyol, que utilitza la judicatura com a principal instrument, continua colpejant persones i institucions, vulnera els principis democràtics fonamentals i llança un missatge amenaçador, amb la finalitat de desmobilitzar la societat civil i neutralitzar els caps visibles de l'independentisme.

Aquest darrer any, la repressió ha afectat milers de persones que simplement exercien els seus drets d'expressió, reunió, manifestació i de protesta no violenta. Tot plegat, però, lluny de fer-nos retrocedir, ens ha d'esperonar a persistir en el nostre objectiu i a emprar l'estratègia de la lluita no violenta com una de les eines fonamentals per fer front a totes aquestes vulneracions i preservar els nostres drets i la nostra llibertat.

En el front judicial, com ja va passar l'any anterior amb la sentència de Schleswig-Holstein, de juliol de 2018, les victòries han vingut de l'exterior. Així, una de les victòries més importants ha estat la resolució del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de Luxemburg, de 19 de desembre de 2019, que va dictaminar que Carles Puigdemont, Oriol Junqueras i Toni Comín eren eurodiputats pel fet de la seva elecció i, per tant, tenien immunitat des d'aquell moment. Aquesta sentència acreditada que es va produir una violació flagrant dels drets polítics dels tres parlamentaris per part de la justícia espanyola, però només ha pogut ser corregida en el cas dels que són a l'exili. El Tribunal Suprem, amb insultant parcialitat i una total manca de respecte per la justícia, la qual suposadament hauria d'honorar administrant-la de manera imparcial i objectiva, va dictaminar que la sentència no era d'aplicació en el cas d'Oriol Junqueras, perquè ja havia estat condemnat a inhabilitació.

Les vulneracions de drets civils i polítics, però, no cessen i ara afecten el president de la Generalitat, Quim Torra, el qual ha rebut una sentència d'inhabilitació del TSJC per exercir el seu dret legítim de llibertat d'expressió en demanar l'alliberament de les preses i dels presos polítics. Els poders jurídics de l'Estat espanyol han menyspreat, un cop, més la sobirania del Parlament de Catalunya el qual, incapaç de complir les seves pròpies resolucions, ha acatat novament ingerències inacceptables per decidir qui pot ser o no diputat i/o president del nostre govern, cosa que no ha impedit noves agressions contra els membres de la Mesa del Parlament.

Malauradament, a la repressió de l'Estat espanyol, cal afegir-hi algunes actuacions dels Mossos d'Esquadra i altres dels serveis jurídics de la Generalitat, que han actuat com a acusació particular en diverses causes.

La incapacitat per part dels partits polítics independentistes de preservar i defensar les institucions catalanes i els seus representants electes davant l'atac frontal de la judicatura espanyola, a més de provocar la propera dissolució del Parlament i la convocatòria de noves eleccions, ha evidenciat el marc de divisió dialèctica de l'independentisme, ha suposat una pèrdua de credibilitat i ha contribuït a augmentar la desmobilització general. En aquest context, particularment advers, no s'ha pogut assolir l'objectiu principal del darrer Full de Ruta de l'entitat, de maig de 2019: aconseguir la unitat estratègica de tots els actors polítics per reprendre el camí cap a la independència.

Amb l'objectiu de fer efectiva aquesta unitat estratègica, l'Assemblea ha participat en reunions d'una taula d'agents independentistes, formada per grups parlamentaris i entitats, l'únic fruit de la qual han estat les mobilitzacions unitàries durant el judici i la postsentència. L'Assemblea ha acceptat algunes propostes, en particular de caire discursiu i organitzatiu, per preservar la resposta unitària que la ciutadania reclamava. A nivell intern, aquest esforç s'ha viscut en ocasions com una pèrdua d'autonomia o d'influència política de l'entitat.

El paper de l'Assemblea, entitat transversal des de la seva fundació, es fa més difícil en els moments de menys unitat entre els partits polítics independentistes, quan la competència electoral domina la seva actuació. Tot i que això no és nou i ja ha succeït en el passat, l'Assemblea s'haurà de fer forta en una posició sòlida i d'independència davant dels partits polítics, especialment quan aquests no són capaços d'arribar a acords per a la unitat d'acció. Cal evitar el risc de ser marginada o capturada per aquests mateixos partits o per plataformes polítiques electorals.

Més enllà de grans accions unitàries, com va ser el referèndum d'autodeterminació de l'1 d'Octubre, l'Assemblea ha d'actuar amb independència, guiada només pel seu objectiu fundacional, i treballar tant en aquells espais de la societat

FULL DE RUTA

2020-2021

civil que pot preparar millor per a la ruptura democràtica, com en el manteniment de la seva influència en el discurs polític i en l'acció dels partits.

Cal, doncs, que com a entitat ens dotem, un any més, d'un Full de Ruta potent, decidit i compromès amb el nostre objectiu però, alhora, plausible i executable. L'assoliment de la independència depèn, en gran part, del moviment independentista organitzat, del qual l'Assemblea ha estat i seguirà essent motor.

2. OBJECTIUS ESTRATÈGICS

L'Assemblea es referma en la convicció que la independència només serà possible amb una ruptura democràtica. Fer efectiva la independència en un context de no acord amb l'Estat espanyol no és fàcil, però que hi hagi un canvi favorable, tant en l'opinió pública espanyola com en l'estructura profunda de l'Estat espanyol, que signifiqui respectar el dret d'autodeterminació i acceptar la possibilitat de la independència de Catalunya mitjançant un referèndum acordat, ha quedat demostrat que és pràcticament impossible.

Ara bé, dos anys després de l'1 d'Octubre, s'ha evidenciat que el lideratge polític del moviment independentista no estava preparat per a la ruptura. Accions rupturistes com el referèndum partien del convenciment de gran part dels actors que es forçaria l'Estat espanyol a un diàleg i a una negociació, i que la Unió Europea faria respectar els nostres drets com a ciutadans europeus. Aquesta expectativa va fallar estrepitosament. La resposta no pot ser ni seguir fent creure que només el diàleg amb l'estat espanyol ens portarà a la independència, ni fer un discurs d'unilateralitat únicament retòric. La ruptura es prepara i es fa efectiva. I l'Assemblea aposta clarament per preparar-la i fer-la efectiva.

2.1. Reforçament de l'Assemblea

Durant aquest darrer període, l'Assemblea s'ha trobat en un escenari absolutament nou. La nostra expresidenta, Carme Forcadell, i el nostre expresident, Jordi Sánchez, són a la presó des de fa més de dos anys, el govern està repartit entre les presons i l'exili, i milers de càrrecs públics i persones de la societat civil també han estat investigades, detingudes, ferides, mutilades o jutjades per l'aparell de l'Estat espanyol. No ha estat un període fàcil i la repressió continua.

L'Assemblea ha d'obrir una nova etapa, que ve marcada per alguns fets destacables: l'aparició del Consell per la República Catalana i del Fòrum Cívic i Social pel Debat Constituent, la lluita cada cop més cruenta per l'hegemonia autonòmica dels principals partits independentistes, i el naixement dins la societat catalana d'altres moviments independentistes

Hem d'aconseguir reforçar les Assemblees de Base perquè es mantinguin actives. Els membres del Secretariat Nacional han d'estar al costat de les Assemblees de Base i recollir

les opinions que aquestes aportin sobre les decisions que s'hagin de prendre en els plens del Secretariat Nacional. Cal fer-los arribar prèviament els punts de l'ordre del dia amb suficient antelació perquè, si ho creuen convenient, els puguin debatre i traslladar les decisions preses a les seves secretàries i secretaris, que hauran de recollir-les i defensar-les en el ple del secretariat.

Durant molt temps hem dedicat esforços humans i econòmics a campanyes reactives per tal de mitigar els efectes de la repressió, però aquest darrer any hem començat a fer campanyes proactives i valentes, encarades a apoderar la societat, com Eines de País. Cal millorar la forma de traslladar aquestes campanyes al territori, implicar les Assemblees de Base en la seva definició i desplegament, i recollir les propostes i els suggeriments que hi puguin fer, per tal que esdevinguin més efectives. En el darrer any, s'ha fet formació en lluita no violenta i en missatge, imatge i xarxes a les Assemblees Territorials i Sectorials, i en paradiplomàcia i advocació institucional a les Assemblees Exteriors. Cal insistir en la formació a les Assemblees de Base i estendre-la a d'altres aspectes, com també donar-los suport per tal que augmentin la seva presència al carrer.

Per tal que les seves actuacions siguin al més transversals possible, l'Assemblea ha de fomentar el treball per projectes, tant impulsats per ella mateixa com per altres entitats o organitzacions, seguint els criteris d'eficiència i de seguretat jurídica. L'Assemblea ha de potenciar les consultes internes, sobretot per poder prendre decisions vàlides i factibles sobre àmbits no recollits en el present Full de Ruta. També facilitarà que les Assemblees de Base puguin fer ús d'aquest mecanisme en qüestions que pertocin al seu àmbit.

L'Assemblea es dotarà de les estructures i dels instruments legals i tècnics necessaris per protegir, en la mesura del possible, els seus membres, les seves dades i les seves comunicacions..

2.2. Lideratge

En aquesta nova etapa, l'Assemblea haurà de lluitar per tornar a ocupar l'espai central del debat polític per la independència i evitar que se la col·loqui en una posició radicalitzada per deslegitimitzar-la. L'Assemblea haurà de tenir una posició que la farà més crítica, cosa que comporta una major incomoditat per als actors polítics que, tot i que tenen la legitimitat democràtica que es guanya a les urnes, no poden patrimonialitzar la representativitat política de la societat. Aquests actors polítics estan posposant i abandonant, a causa de la seva lluita per l'hegemonia autonòmica, el nostre objectiu fundacional, la independència de Catalunya.

L'Assemblea és l'entitat que ha fet possible que l'independentisme hagi augmentat fins a límits no somniats a bans del 2010. És evident que sense l'Assemblea no hi hauria hagut

FULL DE RUTA

2020-2021

un 1 d'Octubre. I és evident, també, que sense l'Assemblea, després de la brutal repressió de l'Estat espanyol i la manca de responsabilitat dels partits polítics independentistes, l'independentisme estaria vençut. Ara bé, les campanyes d'apoderament de la societat, com Eines de País, necessiten que es col·labori i es busquin sinergies amb altres entitats (sindicats, taules socials, associacions professionals, patronals, etc.). Caldrà impulsar aquesta col·laboració, que no només s'ha de fer des del Secretariat Nacional, sinó que s'ha de fer a tot el territori i des de tots els sectors socials i professionals. Les Assemblees Territorials tenen experiència de treball en xarxa amb les mobilitzacions unitàries o amb les antigues taules pel dret a decidir. Ara, tal com ja ho fan les Assemblees Sectorials, hauran de treballar en xarxa en campanyes d'apoderament i creació d'alternatives.

Per tot això, és més que necessària una moral de victòria per poder assolir els objectius. L'Assemblea ha de posar en valor, en les seves campanyes de difusió, la perspectiva històrica per, sense deixar d'exercir la crítica en tot allò que es consideri, evitar ser presoners del desànim que es pugui generar en algun moment del camí cap a la independència.

L'Assemblea no ha de contribuir a la frustració, al desànim ni a la confrontació entre les pròpies files independentistes; ha d'assumir la responsabilitat d'exercir de frontissa, de recordar i resituar l'objectiu polític i l'adversari comú al si de l'independentisme, i d'aportar aquells elements que permetin recuperar i mantenir la moral de victòria. Ha de vetllar perquè les disputes electorals o socials tinguin el mínim impacte en el fet de seguir avançant, i ha de posar el focus en tots aquells aspectes que promouen l'optimisme, la il·lusió i l'esperança.

A causa de la complexitat conjuntural i la disparitat estratègica dels diversos actors sobiranistes, és més important que mai ser permeables a les aportacions de pensadors i cercar assessorament per trobar els escenaris més viables i factibles d'arribar a la independència i per definir la manera de materialitzar-los.

2.3. Unitat d'acció independentista

Des dels inicis de l'Assemblea hem fet bandera de la unitat d'acció independentista. Hem demanat i exigim, de vegades amb èxit i d'altres amb no tant, que els partits concorreguessin junts a les eleccions. També ens hem acostat a organitzacions independentistes amb el mateix objectiu i hem aconseguit que fessin seves les demandes de la societat. No saltres no defallirem en aquesta línia. Hem arribat on som perquè anàvem en la mateixa direcció. L'Assemblea continuarà en aquest repte. Només junts som forts. És per això que ens emplacem a assumir el repte de bastir un projecte que garanteixi una unitat estratègica que ens permeti sortir de l'atzucac actual.

3. LÍNIES D'ACCIÓ ESTRATÈGICA

En el Full de Ruta anterior identificàvem tres possibles escenaris, i prioritzàvem el de la via unilateral, ja que no depenia ni de l'Estat espanyol ni de la comunitat internacional. Després dels esdeveniments succeïts el darrer any, ara és clar que aquesta via és l'única possible.

Hem parlat molt sobre la unilateralitat com a via legítima i democràtica, però aquesta paraula encara provoca un cert rebuig, fins i tot en alguns sectors de l'independentisme. Hem d'explicar bé què és, què representa i com l'hem de dur a terme, perquè sigui molt més entenedor el concepte que volem transmetre.

És també imprescindible que situem al centre del debat públic una proposta seriosa d'unilateralitat factible, que signifiqui una veritable avantguarda del moviment, que contingui propostes i escenaris perfectament materialitzables, amb indicació clara dels riscos implícits, i cal conjurar-nos col·lectivament per assumir-los amb fermesa i preparació.

Es voldrà difondre el relat que la independència no és possible (es dirà que només amb un 50% de suport no és viable, que no hi haurà reconeixement internacional, que cal que tingui més suport, etc.) i, per tant, s'intentarà que tota via unilateral resti desautoritzada per molt de temps per tal que l'1 d'Octubre quedi del tot desvalorat i l'Assemblea situada en la marginalitat del relat.

Haurem de fer entendre que la independència unilateral, a més de ser perfectament possible, resulta indispensable per a la llibertat i el progrés de tota la ciutadania de Catalunya. És, per tant, imprescindible que posem l'objectiu de la independència al centre del debat com a resultat del dret d'autodeterminació exercit l'1 d'Octubre. Totes les forces independentistes han d'entendre que la unitat estratègica, tant política com jurídica, és fonamental per a la consecució de l'objectiu.

Des de l'Assemblea, en consulta interna, es va aprovar demanar als partits polítics independentistes que mantinguessin una postura de bloqueig a la investidura de qualsevol govern de l'Estat espanyol i que actuessin amb unitat estratègica en els fronts exteriors. No ho vam aconseguir. Els partits no han actuat en aquesta línia i ara ens trobem davant d'una situació que pot variar en els mesos que venen. S'ha negociat amb el govern espanyol la configuració d'una taula entre els dos governs per buscar una solució política al conflicte català. Som conscients que aquesta taula difícilment aconseguirà cap èxit en relació amb la convocatòria d'un referèndum binari i pactat sobre la independència, però malgrat això hem accedit a participar en la taula prèvia catalana.

L'Assemblea participa en la taula prèvia catalana amb tres condicionants: que només hi assisteixin partits/entitats independentistes; que el tema de debat sigui l'accés a la inde-

FULL DE RUTA

2020-2021

pendència i que se'n negociïn els termes en base a una majoria independentista al Parlament o en base a un referèndum binari i vinculant acordat amb l'Estat espanyol. També s'ha d'exigir la fi de la repressió, l'alliberament dels presos, el retorn dels exiliats i la reparació dels danys causats a les víctimes. La nostra funció serà ser garants d'aquestes condicions, tot i ser escèptics en relació als resultats.

3.1. Acció política

3.1.1. Societat civil

S'ha de treballar la creació d'una Taula Social per la Independència amb tots els actors independentistes de la societat civil. No hem d'oblidar que només quan el poble ha marcat múscul, els polítics l'han seguit. Hem de desenvolupar i liderar un projecte que sigui compartit per una immensa majoria de la ciutadania.

Hem de retornar als dies previs a l'1 d'Octubre com a exemple d'objectiu comú i unitari, perquè no podem desvalorar el que va passar. Vam votar democràticament i vam guanyar democràticament. I aquest ha de ser el nostre punt de partida. Els dies previs al referèndum, el missatge era molt clar: la societat civil, els partits polítics i el govern farien tot el possible perquè es pogués celebrar i, posteriorment, seria feina dels partits polítics implementar-ne el resultat. Podem dir que l'1 d'Octubre va ser una realitat, però a partir de llavors, els partits, el govern i el Parlament no van complir el seu compromís. I una errada de les entitats de la societat civil, que els vam donar suport i confiança, va ser acceptar aquesta situació que ens ha portat fins avui.

I ara, després de més de dos anys, hem de veure què ha passat. Per una banda, l'acció o, millor dit, la inacció dels partits polítics independentistes a l'hora de buscar una estratègia per fer efectiu allò que es va votar. Per l'altra, les seves estratègies electorals, respectables en una situació normal, però no en aquest context de duresa repressiva de l'Estat espanyol, a la qual hem de sumar darrerament l'acció repressiva de la Conselleria d'Interior. Els partits polítics independentistes tampoc no han fet revisió pública del que va passar, del que no van fer i, sobretot, del que no tenien preparat.

Aquesta inacció per arribar a la independència la trobem als missatges o a les accions que fan els partits polítics, camuflada de pragmatisme. Cal recordar que en tots els Fulls de Ruta els partits polítics són considerats la baula feble i canviant del procés.

Si tenim clar que els camins seguits fins ara no ens porten a la independència i que la nostra vocació com a entitat no és guanyar eleccions, hem de fer un pas endavant i tornar a liderar el procés social independentista. Liderar no vol dir fer-ho electoralment, però el nostre lideratge ha de portar a canviar els missatges o els lideratges polítics actuals. Un bon exemple són els canvis polítics introduïts a partir del setem-

bre de 2012. Hem d'aplicar la nostra força per ser creïbles i liderar socialment el procés.

En aquest sentit, es comptarà amb les Assemblees Sectorials i amb les iniciatives, tant si surten d'elles com si no, d'aproximació als sectors socials i professionals de la societat civil i, especialment, a les entitats, per assegurar el seu suport quan es doni una nova finestra d'oportunitat.

3.1.2. Partits polítics

De cara a les properes eleccions al Parlament de Catalunya, caldrà iniciar una campanya de presència pública en els mitjans de comunicació i en actes diversos per exigir als partits una proposta de mandat cap a la independència, que inclogui la via unilateral, amb una unitat estratègica que la sustenti. Aquesta proposta haurà de definir les circumstàncies i/o els moments propicis per exercir aquesta via unilateral.

S'haurà de generar un ambient previ de plebiscit unilateral que converteixi les eleccions en un acte d'autodeterminació amb una força similar a l'1 d'Octubre. Existeixen fórmules per assolir-ho si comptem amb la complicitat de totes les forces polítiques i socials, i és la nostra responsabilitat proposar-les i defensar-les. Hem de recuperar el lideratge en acció política propositiva i proactiva.

L'Assemblea només donarà suport als partits polítics que assumeixin explícitament aquesta proposta de mandat. Denunciarem públicament aquells que, tot i haver manifestat el seu compromís, l'incompleixin.

Si fruit d'aquestes eleccions es constatés una majoria social independentista a partir del 50%+1 dels vots, s'hauria de validar l'estratègia unilateral i el Parlament hauria de donar pas a la investidura d'un govern disposat a reconèixer la voluntat de la majoria social.

El nou govern català hauria de ser capaç de preparar i basar amb determinació les eines necessàries per, quan fos el moment, rehabilitar la declaració del 27 d'Octubre i fer una declaració política en seu parlamentària. Així mateix, hauria de demanar a la ciutadania que l'acompanyés en la defensa de la llibertat del nostre país davant dels poders de l'Estat espanyol, que de ben segur pretendrien actuar novament per anul·lar la nostra sobirania. Alhora s'hauria de demanar el reconeixement internacional.

3.1.3. Processos participatius

L'Assemblea pot impulsar processos participatius deliberatius per tot el territori, com ara el Debat Constituent, que habilitin la ciutadania per definir com ha de ser l'organització política i social que volem donar-nos i per aprendre a donar-nos-la. La ciutadania és l'eina de país per avançar cap a la independència des de la sobirania popular, apostant per una democràcia republicana deliberativa.

FULL DE RUTA

2020-2021

3.2. Acció judicial

L'Assemblea ha de seguir personant-se com a acusació popular i ha de donar suport a col·lectius indefensos, tant en la defensa dels drets humans com de la causa independentista. Cal donar una resposta ofensiva jurídica a tota mena de vulneració de drets i atacs feixistes. L'Estat espanyol no té aturador i, en tot moment, cal fer costat a totes les víctimes de la repressió i oferir-los acompanyament.

3.3. Lluita no violenta

La lluita activa no violenta és una lluita basada en la intel·ligència, que es fonamenta en la força del poble organitzat i que defensa els drets sense conculcar-ne cap. Un dels seus mitjans és debilitar els pilars de poder de l'adversari a través d'accions de denúncia, de no cooperació, de creació d'alternatives i de desobediència civil, dins d'una estratègia prèviament definida per aconseguir els canvis polítics que busquem.

Aquest darrer any s'ha fet formació i s'han treballat diferents línies d'actuació dins la no violència. Caldrà seguir amb aquesta estratègia. Els petits guanys i els avenços garantirán la motivació de la societat, alhora que la situaran com a motor al capdavant del procés cap a la independència.

L'estratègia ha de ser pensada a nivell nacional però amb capacitat d'incidència territorial i sectorial, aprofitant la nostra xarxa d'Assemblees de Base. Hi ha d'haver una preparació prèvia i una bona planificació de les accions.

Dins de les línies d'acció pròpies de la lluita no violenta, l'Assemblea s'ha centrat en dues grans línies: les accions de mobilització, que són bàsicament accions de denúncia, i les accions de no cooperació i de creació d'alternatives, que s'han emmarcat en la campanya Eines de País. Caldrà continuar avançant també en les accions de desobediència civil econòmica i legislativa.

En moments estratègics durem a terme accions no violentes, continuades, repetides i efectives que condicionin el context econòmic i sociopolític.

3.3.1. Mobilització

Hem demostrat que som l'organització amb més capacitat mobilitzadora del país. Hem de continuar sortint al carrer tantes vegades com sigui necessari, però amb una estratègia ben definida i amb un objectiu clar. Hem de valorar i modular el com i el quan però, sobretot, el per a què.

El paper de l'Assemblea ha d'adaptar-se a aquest nou marc d'actuació. Seguint la seva tradició i fidel als seus principis fundacionals, l'Assemblea seguirà mobilitzant lliurement, alhora que mantindrà relacions de col·laboració amb la resta d'actors mobilitzadors sempre que es consideri adient, per a la qual cosa, si cal, realitzarà consultes internes.

En aquesta línia, veiem amb molt bons ulls l'aparició de nous moviments socials, que sempre des de la no violència, lluiten per aconseguir la independència de Catalunya i defensen els drets de tota mena des d'una òptica de valors republicans. L'Assemblea es posarà al seu costat, sumant esforços i sinergies per fer el camí conjuntament.

Avui més que mai, és la gent qui està construint el país. És per això que l'estratègia de les mobilitzacions de l'Assemblea s'ha d'adaptar a les necessitats actuals de la massa social del projecte independentista. Fins ara ens hem centrat en mobilitzacions de reivindicació i protesta. En endavant, caldrà afegir-hi mobilitzacions emmarcades també dins de la lluita no violenta que visualitzin la força de la gent i la preponderància territorial de l'independentisme. I l'Assemblea, tant si en lidera la mobilització com si només hi dona suport i aporta capacitat mobilitzadora, treballarà per l'eficiència de l'acció i la independència en relació amb els partits.

Calen accions decidides i desacomplexades, que tinguin objectius clars i revisables i aconseguixin impacte públic, social i econòmic.

3.3.2. Eines de País

Un dels principals reptes que hem afrontat en els darrers temps ha estat, sense cap mena de dubte, la nostra campanya Eines de País. De fet, aquesta campanya s'emmarca dins la lluita no violenta com una acció de no cooperació o de creació d'alternatives. En aquest període hem portat a terme, amb aquest nom, diverses campanyes de sensibilització i d'apoderament de la societat civil. Hem fet: Tu Votes, Tu Comptes; Consum Estratègic; Anem x Feina; hem donat suport als sindicats independentistes, etc.

Hem aconseguit que la candidatura independentista obtingués la presidència de la Cambra de Comerç de Barcelona; que molts catalans i catalanes fessin el canvi de companyia cap a aquelles empreses que no van traslladar la seva seu fora de Catalunya i que tenen un comportament ètic i compromès amb el país; hem enfortit amb molt d'èxit la presència de sindicats independentistes arreu del país; hem intentat fer un canvi de paradigma i impulsar una nova manera de fer política amb Primàries. Però queda encara molta feina a fer per tal d'assolir espais de poder en tants sectors socials i professionals com sigui possible. Així, hem de seguir desenvolupant la implantació d'un sindicat nacional compromès amb la independència: cal que l'Assemblea faci un esforç per estendre el sindicalisme republicà.

L'Assemblea també donarà suport als projectes engrescadors, institucionals o no, que tinguin com a objectiu la creació o implementació efectiva d'estructures d'estat.

3.4. Argumentari per la independència

Amb l'objectiu de tornar a posar la independència al centre

FULL DE RUTA

2020-2021

del relat, caldrà tornar a fer campanyes d'arguments, basades en estudis sociològics, que tinguin en compte la forma com els fets ocorreguts en els darrers anys han impactat en el posicionament que diferents sectors de la societat catalana amb perfils específics tenen en relació amb la independència.

Si és necessari, aquestes campanyes d'arguments podran anar acompanyades d'un pla de formació, adreçat tant als responsables de les Assemblees de Base com al Secretariat Nacional.

3.5. Internacionalització del conflicte

L'àmbit internacional segueix sent un front estratègic per a la causa catalana. Cal fer sentir la nostra veu en tots els fòrums internacionals possibles i treballar-ne les complexitats.

En l'actual mandat, el Secretariat Nacional ha aprovat la creació d'una Oficina Internacional i l'entrada a l'UNPO (Organització de Nacions i Pobles No Representats) com a membre de ple dret, en representació del poble de Catalunya. S'han aconseguit dos dictàmens favorables del Grup de Treball sobre Detenció Arbitrària de Nacions Unides i també que 23 Estats membres de l'ONU expressessin, en el marc de l'Examen Periòdic Universal, la seva preocupació pel que fa a la situació dels drets civils i polítics a l'Estat espanyol. S'ha ampliat la presència de l'Assemblea en conferències i fòrums d'organismes internacionals, s'han obert noves Assemblees Exteriors (ja en són més de 30) i s'ha potenciat la seva capacitat operativa.

Pel que fa a les prioritats estratègiques en l'àmbit internacional, cal potenciar i millorar la capacitat operativa de les Assemblees Exteriors, cal seguir treballant la incidència institucional directa a l'exterior i continuar reforçant la comunicació internacional i les campanyes informatives en diferents idiomes.

Una altra de les línies prioritàries de treball ha de ser l'aposta per l'expansió de l'Assemblea a nous països i territoris, especialment en aquells on s'identifiqui que aquesta presència pot tenir un impacte més significatiu pel que fa a l'establiment de noves aliances i complexitats per al moviment independentista.

3.6. Consell per la República Catalana

L'Assemblea, com a part de l'òrgan de govern del Consell per la República Catalana, s'implicarà en la definició i l'assoliment dels seus objectius, farà costat de manera decidida a les accions que el Consell desenvolupi i ajudarà a difondre-les, sempre que tinguin com a objectiu la independència i que incloguin la via unilateral que, en cas que no es contempli, s'exigirà que hi sigui.

Es donarà suport al vessant exterior del Consell per la República Catalana per aconseguir el reconeixement del nou Estat

català per part d'altres estats en el moment de proclamar la República catalana. La nostra xarxa d'Assemblees Exteriors, que tan bona feina està fent en aquest sentit, col·laborarà amb el Consell per la República, sempre d'acord amb l'objectiu fundacional de l'Assemblea, amb el Secretariat Nacional i amb la corresponent comissió d'internacional.

També es col·laborarà en la seva tasca d'acció interior, com per exemple, el desplegament institucional de la e-República i la participació política, comptant especialment amb les Assemblees de Base, durant totes les etapes dels projectes. S'impulsaran decididament els Consells Locals per la República Catalana en tot el territori català, una vegada que s'hagin concretat els seus objectius i també les estratègies i les accions a implementar.

3.7. Model de país

Atès que constatem que, a causa de l'espoli econòmic de l'Estat espanyol i de la manca de sobirania política i econòmica, no tindrem un país lliure, socialment just i solidari sense la independència, considerem bàsic engagar una campanya de divulgació per reforçar els valors republicans. Aquesta estratègia ha de respondre a dos objectius: per una banda, dibuixar alguns trets distintius del nou estat en aspectes d'ampli consens i, per l'altra, donar suport als col·lectius que lluiten per aconseguir millores socials. En conseqüència, caldrà treballar els següents punts:

3.7.1. Igualtat de drets i d'oportunitats

Tenim un repte com a país modern i del segle XXI: que totes les persones tinguin els mateixos drets i les mateixes oportunitats, d'acord amb la carta de drets humans de l'ONU. En aquest sentit, cal assegurar la igualtat de gènere i denunciar la discriminació i els atacs constants que pateixen certs col·lectius. És la nostra obligació com a entitat donar suport a totes aquelles iniciatives destinades a eliminar les estructures patriarcales. Només si construïm una societat justa, amb els mateixos drets per a tota la ciutadania assolirem plenament la República catalana.

Un dels col·lectius que sovint pateix discriminacions és el jove. Abocat a un món d'inestabilitat econòmica constant i a un futur totalment incert pel que fa a perspectives laborals i a possibilitats d'emancipació, els joves són també estigmatitzats i tractats de forma paternalista per la societat. El moviment independentista, transversal també en termes generacionals, ha desmentit la desafecció juvenil generalitzada i ha posat damunt la taula la consciència política i social dels joves del nostre país. Lluny de la indiferència, el jove independentista s'ha mostrat compromès i decidit a defensar els drets i les llibertats del seu país i, quan la situació ho ha exigint, ha estat present en totes les mobilitzacions, protestes i concentracions. Conscients que ens hi juguem el futur de totes i tots i que la República catalana és una oportunitat

FULL DE RUTA

2020-2021

també, però especialment, per al jovent, des de l'Assemblea cal enfortir les Assemblees de Joves (ANJI). Cal conèixer les preocupacions i inquietuds del jovent, i cal vertebrar les seves reivindicacions per contribuir que esdevingui, dins i fora de l'entitat, un actor fonamental a escoltar i tenir en compte per bastir una estratègia unitària.

3.7.2. Sostenibilitat mediambiental i ecologisme

L'Assemblea ha d'apostar decididament per una República catalana compromesa amb l'entorn. Ha de col·laborar amb els moviments que defensen un present i un futur sostenibles i, tenint en compte els 17 objectius de desenvolupament sostenible de l'agenda 2030 de Nacions Unides, ha d'afrontar la defensa del territori i del clima com un dels eixos importants dins la lluita per l'alliberament i la vertebració dels Països Catalans.

L'Assemblea es compromet a mantenir un comportament ecològicament sostenible; ha de donar suport tant a les entitats ecologistes com a tots els altres actors que puguin influir positivament en la sostenibilitat mediambiental. Ha de col·laborar-hi i treballar per enfortir-los.

També haurà de facilitar i promoure que les Assemblees de Base donin suport a iniciatives locals que siguin models d'actuació sostenible i s'impliquin en projectes relacionats amb el canvi climàtic.

És la nostra responsabilitat deixar un món millor per a les generacions futures. Cal construir una República catalana independent i sostenible d'acord amb el model de país que volem.

3.7.3. Polítiques Socials

Cal donar suport a totes aquelles iniciatives orientades a garantir els drets de les persones en tots els nivells: socials, educatius, materials, etc. Volem un model de societat que asseguri el dret a l'habitatge i un salari mínim que permeti tothom viure amb dignitat, i que doni l'atenció adequada als col·lectius més vulnerables, com la gent gran o les persones dependents.

Cada dia veiem desnonaments, augments desorbitats de lloguer i sous cada vegada més precaris, que generen angoixa i desesperació en bona part de la població. Hem d'exigir al Parlament que legisli pensant en els drets de totes les persones.

3.7.4. País d'acollida

Històricament, Catalunya ha demostrat que és un país d'acollida. Per avançar en aquesta línia, el país necessita disposar de recursos suficients i tenir polítiques d'acollida que li permetin integrar dignament els nousvinguts a la nostra societat i fer que se sentin part del país.

3.8. Fer créixer l'Assemblea

3.8.1. Assemblees de Base

Les Assemblees de Base són la part visible del territori i dels diversos entorns sectorials, cal dotar-les, doncs, de les eines necessàries que els permetin treballar i propagar a tot el país els valors de la República catalana i els beneficis de ser un Estat. S'han de fer tan visibles com sigui possible al carrer i a les xarxes; també hem d'implicar-les en les diverses campanyes de l'entitat i facilitar-los que puguin participar en les preses de decisió, per tal que hi donin suport i les facin seves.

Malgrat que les Assemblees de Base són sobiranes dins del seu àmbit territorial o sectorial, han de tenir clar que formen part de l'entitat i, per tant, n'assumeixen els plantejaments. Tots plegats, tant les Assemblees de Base com el Secretariat Nacional, hem de ser conscients que cal seguir les línies marcades i aprovades a l'Assemblea General Ordinària i a les consultes telemàtiques que fem, així com les directrius que emanen dels nostres Estatuts i del Reglament de Règim Intern.

3.8.2. Finançament de l'entitat

Hem de recordar que, estatutàriament, la nostra entitat no pot tenir cap subvenció pública, per aquest motiu hem de trobar formes i fórmules innovadores que ens permetin tenir un millor finançament. Fins avui, l'entitat s'ha finançat, bàsicament, amb les quotes dels membres de ple dret i amb la venda de samarretes per a l'11S. Aquesta darrera font de finançament no ha de condicionar la viabilitat econòmica de l'Assemblea. Així doncs, cal incrementar el nombre de membres de ple dret, amb campanyes actives de captació de sòcies i socis, i pensar noves fórmules de finançament de campanyes concretes, sense menystenir els ingressos que ens aporta el marxandatge.

La incorporació de noves fórmules de finançament també permetria millorar els recursos humans i materials de l'aparell administratiu de l'Assemblea, per tal de fer-lo més àgil i eficient.

En aquest plantejament de finançament alternatiu, les Assemblees de Base, com a estructura activa de l'Assemblea, s'hauran de tenir en compte.

Des d'un punt de vista d'estalvi, es poden optimitzar recursos econòmics, comptant de forma sistemàtica amb les diferents Assemblees de Base. El Secretariat Nacional tindrà en compte les aportacions que les Assemblees de Base poden fer a qualsevol projecte o iniciativa, per tal de reduir l'externalització de tasques i limitar-la als casos estrictament necessaris.

3.9. Països Catalans

L'Assemblea ha d'aprofundir en la construcció de la confe-

FULL DE RUTA

2020-2021

deració dels Països Catalans. Des del Consell d'Entitats Sobiranes dels Països Catalans, i amb la participació de tots aquells agents que es considerin oportuns, cal plantejar la definició d'un model integral per als Països Catalans. Un model propi, que reculli les particularitats i les aspiracions del poble català, i que sigui acceptat i defensat pels diferents actors culturals i sobiranes d'arreu de la nació.

Així mateix, l'Assemblea ha de continuar potenciant les diades nacionals, la Universitat Catalana d'Estiu i tots aquells congressos i espais que treballin, des d'una òptica nacional, per la defensa de la llengua i cultura catalanes. Ara, més que mai, l'Assemblea s'esforçarà perquè es normalitzi l'ús prioritari de la llengua catalana al carrer, a les escoles, als mitjans de comunicació, a les entitats, i als organismes i institucions oficials; així mateix també cal vetllar perquè aquest ús sigui al més correcte possible.